

Hverken den hidtidige dokumentation eller drøftelserne om emnet i generalforsamlingen, ECOSOC, UNESCO og UNITAR har resulteret i en afklaring i medlemmernes syn på målet for universitetet eller på dets mulige organisation. Heller ikke drøftelserne under 25. generalforsamling frembragte væsentlige bidrag i så henseende.

Debatten koncentrerede sig om et resolutionsforslag fremlagt af Japan med et stort antal udviklingslande, Norge og Østrig som medforslagsstillere. Ifølge forslaget anmodes UNESCO om som foreslået i generalsekretærens rapport at gennemføre en undersøgelse af problemerne i forbindelse med universitetets oprettelse, ligesom generalsekretæren anmodes om at fortsætte sine undersøgelser bistået af en ekspertgruppe. Endelig anmodes medlemslandene om at fremlægge deres foreløbige syn på sagen inden udgangen af maj 1971.

Debatten bekræftede, at et stort flertal af medlemslandene særligt udviklingslandene støttede universitetstanken. Det eneste land, der udtrykte skepsis imod selve ideen var Storbritannien.

Flere lande, bl. a. Japan og Norge udtalte, at tiden endnu ikke var inde til at tage endelig stilling i sagen; der burde forinden foretages yderligere undersøgelser.

Sovjetunionens indlæg blev holdt i en noget mere positiv tone end det sovjetiske indlæg under ECOSOCs 49. samling.

Sovjetunionen og Storbritannien udtrykte tvivl om nødvendigheden af at nedsætte den ovennævnte ekspertgruppe.

Under afstemningen forlangte Storbritannien delafstemning om nogle af resolutionsforslagets paragraffer for at få mulighed for at tilkendegive, at resolutionsforslaget ifølge britisk opfattelse giver generalsekretæren en for fremtrædende plads i det videre undersøgelsesarbejde, som fra britisk side i hovedsagen ønskes lagt i hænderne på UNESCO. Alle særafstemninger faldt imidlertid klart ud til fordel for de i resolutionsforslaget indeholdte formuleringer, der blev støttet af bl. a. de nordiske lande.

Resolutionsforslaget som helhed blev vedtaget i 2. udvalg med 80 stemmer for, ingen imod, medens 10 lande (alle østlande) afstod.

Resolutionen blev bekræftet i plenarforsamlingen den 11. december 1970. med 94

stemmer for, ingen imod og 11 afståelser (østlandene og Storbritannien). (Res. 2691 (XXV)).

Permanent suverænitæt over naturrigdomme.

(Dagsordenens punkt 46).

2. udvalgs behandling af ovennævnte emne, der sættes på generalforsamlingens dagsorden hvert andet år, fandt sted på grundlag af en omfattende sekretariatsrapport om udnyttelsen af udviklingslandenes naturgivne ressourcer. I rapporten er der redegjort for det samarbejde, der finder sted mellem industri- og udviklingslande på det pågældende område såvel som for de legale rammer udviklingslandene har udformet for samarbejdet. Endvidere beskrives det, hvorledes udviklingslandene i forbindelse med udformningen af kontrakter om investering af fremmed kapital vil kunne sikre sig passende indflydelse og en rimelig andel af udbyttet.

Under debatten fremførte mange udviklingslande velkendte synspunkter om nødvendigheden af, at industrilandene udviser respekt for udviklingslandenes suveræne rettigheder. Østlandene advarede mod risikoen for kapitalistisk udnyttelse. I de relativt få vestlige indlæg blev der givet udviklingslandene medhold i nødvendigheden af at respektere disses suverænitæt. Fra vestlig side påpegedes samtidig de betydelige fordele, samarbejdet med industrilandene indebar også for udviklingslandene.

En lang række udviklingslande samt Polen og Ukraine fremlagde et resolutionsforslag, hvori udviklingslandenes suverænitæt over deres naturgivne ressourcer understreges. Endvidere opfordres ECOSOC til at instruere det nyoprettede stående udvalg for naturgivne ressourcer om i sit arbejdsprogram at indbefatte udarbejdelsen af periodiske rapporter om de fordele, udviklingslandene høster i forbindelse med udnyttelsen af deres naturgivne ressourcer.

Paragraffen, hvori denne opfordring findes, var genstand for delafstemning, hvorunder de nordiske lande afstod og alle de øvrige vestlige lande bortset fra Frankrig ligeledes afstod eller stemte imod. Årsagen hertil var en frygt for, at den pågældende